

Ročník 1972

Sbírka zákonů

Československá socialistická republika

ČESKÁ
SOCIALISTICKÁ REPUBLIKA

SLOVENSKÁ
SOCIALISTICKÁ REPUBLIKA

Částka 5

Vydána dne 17. března 1972

Cena Kčs 1,—

OBSAH:

12. Vyhláška ministerstva vnitra Slovenské socialistické republiky o hospodaření sběrnými surovinami
13. Vyhláška ministra zahraničních věcí o Smlouvě mezi vládou Československé socialistické republiky a vládou Německé demokratické republiky o právní ochraně vynálezů, průmyslových vzorů a ochranných známek při hospodářské a vědeckotechnické spolupráci
Oznámení o vydání obecných právních předpisů

12

VYHLÁŠKA

ministerstva vnitra Slovenské socialistické republiky

ze dne 8. února 1972

o hospodaření sběrnými surovinami

Ministerstvo vnitra Slovenské socialistické republiky stanoví v dohodě se zúčastněnými ústředními orgány podle § 6 vládního nařízení č. 68/1960 Sb., o hospodaření kovovým odpadem a sběrnými surovinami:

Základní ustanovení

§ 1

(1) Sběrnými surovinami jsou opětovně použitelné hmoty, které vznikají jako výrobní odpad nebo jako vedlejší produkt nebo opotřebením výrobků v organizacích i u obyvatelstva.

(2) Tato vyhláška se vztahuje na dále uvedené sběrné suroviny*):

- a) výrobní odpad papíru a lepenky a použitý papír a lepenka;
- b) použitý textil, textil centrálně vyřazovaný uniformovanými složkami kromě soukenných stejnokrojů, dále textilní odstřížky a odpad nití;
- c) jutové odstřížky a použitá juta, všechny druhy upotřebených a nevyužitých tkaných pytlů

a žoků, zaolejované čistící a upotřebené leštící hadry a čistící bavlna, upotřebené zbytky síťového a konopného samovazačového motouzu;

- d) střepy ze skla dutého, litého a tabulového mimo střepy ze skla s drátěnou vložkou;
- e) výrobní odpad a upotřebené výrobky z termoplastických hmot;
- f) pneumatiky, které nelze protektorovat, stará pryž a odpad z pryže kromě odpadu a výrobků z tvrdé pryže;
- g) upotřebený ustalovač od organizací, elektrolytické stříbro a kaly z ustalovače kromě ustalovače obsahujícího kyselinu sírovou;
- h) odpad a upotřebené výrobky z přírodního korku;
- ch) odpad a upotřebené výrobky z celulóidu, upotřebené a vyřazené kinofilmy a rentgenové filmy od organizací;
- i) kůže a kožky domácích, chovných a lovných zvířat kromě kůží z prasat, skotu, telat, selat,

*) Hospodaření s kovovým odpadem je upraveno vyhláškou č. 106/1960 Sb., o hospodaření kovovým odpadem.

koní, hříbat, divokých prasat a kožek z norků, nutrií, ušlechtilých druhů lišek a z králíků chovaných ve velkochovech socialistických organizací;

- j) nové i použité peří z vodní i hrabavé drůbeže a jateční odpad peří kromě nového peří získaného ve státních drůbežářských podnicích;
- k) zvířecí surové nebo vařené kosti kromě kostí z ryb a drůbeže;
- l) rohovina mimo rohovinový podkovářský odpad;
- m) veškeré odpadové jateční tuky a tuky nevhodné pro výživu;
- n) živočišná nová i použitá vlákna (např. žíně získané odstříháním z hřív a ocasů koní a skotu, vepřové chlupy a štětiny, přířezy hovězích oušek, použité vycpávkové suroviny, pokud obsahují nejméně 20 % žíní) kromě zvířecích chlupů hovězích, telecích, kozlečích, srsti jirchářské a z angorských králíků, koželužské vlny a surové ovčí vlny;
- o) vlasy z holičských a kadeřnických provozoven.

§ 2

(1) Tato vyhláška se nevztahuje na:

- a) textilní odpad z národních podniků textilního, oděvního, kožedělného a obuvnického průmyslu a textil vznikající při výrobě chemických vláken;
- b) upotřebené papírenské plstěnce a filtrační tkaniny;
- c) konfiskáty podle předpisů o veterinární péči.*)

(2) Ze sběru jsou vyloučeny sběrné suroviny uvedené v § 1,

- a) jsou-li ohořelé, shnilé, zplsnivělé, znečištěné, napuštěné škodlivými příměsami nebo neoddělitelně spojené s jiným materiálem;
- b) jsou-li infikované nebo podezřelé z nákazy a nelze-li je podle příslušných předpisů odevzdat do sběru ani po desinfekci nebo sterilizaci;
- c) mají-li být podle zvláštního předpisu**) vráceny jako obaly;
- d) jde-li o výrobní odpad použitelný jako surovina k výrobě v téže organizaci.

§ 3

(1) Se sběrnými surovinami hospodaří národní

podniky Sběrné suroviny (dále jen „podniky Sběrné suroviny“) ***)

(2) Podniky Sběrné suroviny mohou ve výjimečných případech po vzájemné dohodě a se souhlasem řídících národních výborů plnit své úkoly i na území jiného kraje, než pro který jsou zřízeny.

Úkoly podniků Sběrné suroviny

§ 4

(1) Podnikům Sběrné suroviny přísluší:

- a) vykupovat od organizací i obyvatelstva sběrné suroviny;
- b) organizovat výkupní síť (místní výkupní zařízení, výkupčí apod.) a zabezpečovat její činnost;
- c) upravovat vykoupené sběrné suroviny pro jejich další zpracování a dodávat je zpracovatelským podnikům;
- d) uskutečňovat dodávky sběrných surovin pro vývoz prostřednictvím organizací oprávněných k provádění zahraničního obchodu;
- e) spolupracovat s národními výbory při organizování sběrových akcí;†)
- f) vykonávat poradenskou činnost zejména ve věcech hospodaření sběrnými surovinami.

(2) Před zavedením nové úpravárenské činnosti nebo před jejím zrušením v podnicích Sběrné suroviny vyžadují si řídící národní výbory stanovisko ministerstva vnitra.

§ 5

(1) Výkupčí, kteří vykonávají výkupní činnost, jsou povinni vykazat se oprávněním vystaveným příslušným podnikem Sběrné suroviny.

(2) Podnik Sběrné suroviny může pověřit výkupem sběrných surovin některou organizaci v místě. K uzavření smlouvy††) mezi podnikem Sběrné suroviny a pověřenou organizací je třeba souhlasu místního národního výboru.

(3) Vedoucí místních sběrů, oprávnění výkupčí, popř. organizace uvedené v odstavci 2 jsou povinni vystavovat občanům a organizacím na jejich požádání potvrzení o množství, druhu a jakosti odevzdaných sběrných surovin a o zaplacené ceně.

Úkoly organizací

§ 6

(1) Organizace, u kterých se vyskytují sběrné suroviny, jsou povinny je shromažďovat, chránit

*) Zákon č. 66/1961 Sb., o veterinární péči.

Vyhláška č. 154/1961 Sb., kterou se provádějí některá ustanovení zákona o veterinární péči.

**) Vyhláška č. 11/1965 Sb., o hospodaření s obaly při dodávkách výrobků.

***) § 2 odst. 2 vl. nař. č. 68/1960 Sb., o hospodaření kovovým odpadem a sběrnými surovinami.

†) § 5 vl. nař. č. 68/1960 Sb., o hospodaření kovovým odpadem a sběrnými surovinami.

††) § 354 hospodářského zákoníku.

před znečištěním a znehodnocením a odevzdávat je za platné výkupní ceny příslušným podnikům Sběrné suroviny.

Závěrečné ustanovení

§ 7

(²) Před odevzdáním písemností do sběru jsou organizace povinny postupovat podle zvláštních předpisů o vyřazení (skartaci) písemností.*)

Tato vyhláška nabývá účinnosti dnem vyhlášení.

Ministr:

genmjr. **Pepich** v. r.

*) Vyhláška ministra vnitra č. 94/1953 Ů. v., o zásadách pro vyřazování (skartaci) písemností, směrnice ministerstva vnitra č. SV-1107/40-65 pro uspořádání a vyřazování (skartaci) utajovaných písemností.

13

VYHLÁŠKA

ministra zahraničních věcí

ze dne 11. února 1972

**o Smlouvě mezi vládou Československé socialistické republiky
a vládou Německé demokratické republiky
o právní ochraně vynálezů, průmyslových vzorů a ochranných známek
při hospodářské a vědeckotechnické spolupráci**

Dne 14. října 1971 byla v Berlíně podepsána Smlouva mezi vládou Československé socialistické republiky a vládou Německé demokratické republiky o právní ochraně vynálezů, průmyslových vzorů a ochranných známek při hospodářské a vědeckotechnické spolupráci.

Podle svého článku 19 vstoupila Smlouva v platnost dnem 14. října 1971.

České znění Smlouvy se vyhláší současně.

Ministr:

Ing. Chňoupek v. r.

SMLOUVA

**mezi vládou Československé socialistické republiky a vládou Německé demokratické republiky
o právní ochraně vynálezů, průmyslových vzorů a ochranných známek
při hospodářské a vědeckotechnické spolupráci**

Vláda Československé socialistické republiky a vláda Německé demokratické republiky, vedeny přáním dále podpořit rozvoj hospodářské a vědeckotechnické spolupráce mezi Československou socialistickou republikou a Německou demokratickou republikou úpravou otázek průmyslově-právní ochrany s touto spoluprací spojených, se dohodly uzavřít tuto smlouvu.

Za tím účelem jmenovaly svými zmocněnci:

vláda Československé socialistické republiky

Ing. Miroslava Bělohlávka,

vláda Německé demokratické republiky

Dr. Joachima Hemmerlinga,

kterí, vyměnívše si plné moci, které shledali v náležitém pořádku a předepsané formě, se dohodli takto:

Předmět smlouvy

Čl. 1

[1] Předmětem této smlouvy jsou otázky právní ochrany vynálezů, průmyslových vzorů a ochranných známek, jakož i otázky patentů, spojené se spoluprací při výzkumných, projekčních a konstrukčních pracích, při kooperaci a specializaci výroby a při předání výzkumných, konstrukčních a projekčních prací.

[2] Organizace obou smluvních států se mohou v jednotlivých případech dohodnout, že ustanovení čl. 2, 6, 8 a 9 této smlouvy se použije i na vynálezy, průmyslové vzory a ochranné známky vytvořené při jiných formách spolupráce obou smluvních států, než je uvedeno v odstavci 1.

**Spolupráce při výzkumných, projekčních
a konstrukčních pracích**

Čl. 2

[1] Organizace smluvních států upraví v dohodách o spolupráci v oblasti výzkumných, projekč-

ních a konstrukčních prací všechny nutné otázky právní ochrany vynálezů, průmyslových vzorů a ochranných známek, jakož i nutné otázky patentů.

(2) Předmětem dohod podle odstavce 1 jsou zejména opatření k zajištění právní ochrany výsledků spolupráce, jakož i nakládání s ochrannými právy spolupracujících stran i třetích osob, trvajících ke dni uzavření dohod o spolupráci.

Čl. 3

(1) Práva k vynálezům a průmyslovým vzorům obsahují:

- a) právo využívat vynálezu a průmyslového vzoru v tuzemsku;
- b) právo přihlásit vynález a průmyslový vzor k ochraně do třetích zemí;
- c) právo vyvážet výrobky, vyrobené s využitím vynálezu a průmyslového vzoru;
- d) právo předat vynález a průmyslový vzor do třetích zemí.

(2) Výkon práv uvedených v odstavci 1 se řídí dohodami spolupracujících organizací. Každá z těchto organizací dodržuje přitom právní předpisy svého státu a přihlíží k platným smlouvám mezi Československou socialistickou republikou a Německou demokratickou republikou o právech k využívání výsledků spolupráce.

Čl. 4

Smluvní státy uznávají autorství, jakož i jiná osobní práva k vynálezům, vytvořeným při spolupráci v oblasti výzkumných, projekčních a konstrukčních prací.

Čl. 5

Smluvní státy pečují o to, aby jejich občané, kteří vytvoří v rámci spolupráce v oblasti výzkumných, projekčních a konstrukčních prací vynálezy nebo průmyslové vzory, neprodleně o tom informovali organizace odpovědné za zajištění právní ochrany.

Čl. 6

(1) Vynálezy, průmyslové vzory a ochranné známky, které vzniknou při realizaci dohod o spolupráci v oblasti výzkumu, konstrukce a projekce, je třeba neprodleně přihlásit k ochraně.

(2) Již v dohodách se podle možnosti stanoví, kdo vystupuje jako právní subjekt při přihlašování ochranných práv a u udělených ochranných práv, do kterých zemí budou podány přihlášky, která organizace je odpovědná za podání přihlášek k právní ochraně a jak se provádí financování opatření, nutných k získání i k udržování ochranných práv.

(3) První přihláška se zpravidla podává u úřadu pro vynálezectví státu, na jehož území vynález,

průmyslový vzor nebo ochranná známka vznikly. Přihláška se rovněž neprodleně podá u úřadu pro vynálezectví druhého smluvního státu.

(4) Při podávání přihlášek vynálezů u úřadu pro vynálezectví druhého smluvního státu se žádá o vydání takového ochranného dokumentu, který dává druhému státu právo na využívání, pokud předmět přihlášky vynálezu vznikl při realizaci dohod o spolupráci při výzkumu, konstrukci a projekci a oběma státům náleží právo na využití výsledku spolupráce.

(5) Organizace smluvních států utají vynález tak dlouho, dokud nebudou učiněna opatření k zajištění jeho právní ochrany v obou zemích, jakož i v třetích zemích.

(6) Pokud se pro výrobky, vzniklé jako výsledky spolupráce, uvažuje jednotné označení, je třeba se o způsobu označení, jakož i podmínkách jeho používání dohodnout.

Čl. 7

Při řízení k dosažení a udržování právní ochrany vynálezů, průmyslových vzorů a ochranných známek u úřadů pro vynálezectví Československé socialistické republiky a Německé demokratické republiky není třeba pro právnické osoby a občany smluvních států zastoupení tuzemským zástupcem.

Čl. 8

(1) Dojde-li k využití chráněných vynálezů, které byly vytvořeny při realizaci dohod o spolupráci při výzkumných, projekčních a konstrukčních pracích, vyplácí původcovskou odměnu využívající organizace. Výše odměny a způsob její výplaty se upraví v dohodách spolupracujících organizací smluvních států podle zvláštních směrnic o odměňování vynálezů, vytvořených při spolupráci v oblasti výzkumných, projekčních a konstrukčních prací; tyto směrnice vydají ve vzájemné dohodě úřady pro vynálezectví obou smluvních států.

(2) Jestliže spolupracující organizace vyšší a způsob výplaty původcovské odměny v dohodě nepraví podle odst. 1, stanoví využívající organizace odměnu za využívání vynálezu podle ustanovení svého národního zákonodárství a poukáže ji příslušné organizaci druhého smluvního státu.

Čl. 9

(1) Dosáhne-li se výnosu z licenčních smluv nebo z jiného uplatnění vynálezu ve třetích zemích, dělí se výnosy poměrně podle podílu spolupracujících organizací na financování prací nebo podle zvláštního ujednání.

(2) V případě podle odst. 1 se výše původcovské odměny stanoví procentuálně k výnosu před

jeho rozdělení. Spolupracující organizace financují odměnu v poměru ke svému podílu na výnosu a poukazují tuto odměnu spolupracujícím organizacím druhého smluvního státu, jehož občanem vynálezce je.

Kooperace a specializace výroby

Čl. 10

(1) Organizace smluvních stran zahrnou do dohod o kooperaci a specializaci výroby ujednání nutná k ochraně vynálezů, průmyslových vzorů a ochranných známek.

(2) Ujednání podle odst. 1 upraví především všechny otázky, které se týkají existence práv právnických a fyzických osob smluvních států i třetích zemí, jakož i práv, která vzniknou po uzavření takových ujednání.

(3) Pokud se v souvislosti s kooperací a specializací výroby předpokládá jednotné označení výrobků, je třeba se o způsobu označení, jakož i podmínkách jeho používání dohodnout.

(4) Při využití vynálezů, které jsou před předáním organizacím druhého smluvního státu v souvislosti s kooperací a specializací výroby v přejímajícím státě právně chráněny, vyplácí odměnu organizace státu, v němž se jich využívá. V ostatním se přiměřeně použije ustanovení čl. 8. Došlo-li k předání chráněného vynálezu proti zaplacení prodejní ceny nebo licenčního poplatku, pak výplata původcovské odměny ze strany využívající organizace odpadá.

Předání výsledků výzkumných, projekčních a konstrukčních prací

Čl. 11

(1) V souvislosti s předáním výsledků výzkumných, projekčních a konstrukčních prací, k němuž dojde mimo dohodnuté provádění výzkumných, projekčních a konstrukčních prací, jakož i mimo kooperaci a specializaci výroby, učiní příslušné organizace smluvních států na základě ustanovení o využívání předaných výsledků výzkumu nutné ujednání o právní ochraně, např. ujednání o licenčních smlouvách, převodu ochranných práv, poskytnutí bezplatného spoluúčastnického práva.

(2) Dojde-li v souvislosti s předáním výsledků výzkumných, projekčních a konstrukčních prací k předání vynálezu, chráněného v přejímajícím státě, vyplácí původcovskou odměnu přejímající organizace. Pro výši a způsob výplaty odměny se přiměřeně použije ustanovení čl. 8. Dojde-li k předání vynálezu proti zaplacení prodejní ceny nebo licenčního poplatku, výplatu původcovské odměny ze strany přejímající organizace odpadá.

(3) Dojde-li u vynálezů z jednoho smluvního státu, které jsou ve druhém smluvním státě právně chráněny, k využití v tomto druhém smluvním státě,

aniž došlo k předání, a využívající smluvní stát má podle povahy právní ochrany právo na využití, pak původcovskou odměnu vyplácí využívající organizace tohoto smluvního státu.

Vzájemná podpora

Čl. 12

Organizace smluvních států si poskytují na základě ujednání vzájemnou podporu při provádění všech opatření, která se týkají spolupráce v oblasti vynálezů, patentů, průmyslových vzorů a ochranných známek.

Způsob účtování

Čl. 13

(1) Zúčtování odměn, které se při využívání vynálezů v jednom státě vyplácí do druhého státu, se provádí mezi Československou socialistickou republikou a Německou demokratickou republikou v souladu se smlouvou ze dne 8. února 1963 o zúčtování neobchodních platů. Obnosy se transferují.

(2) Obnosy uvedené v odstavci 1 se poukazují na příslušné organizace smluvních států.

(3) Výplata odměny původci se provádí prostřednictvím organizace státu, jehož je občanem.

Čl. 14

Dojde-li k poskytnutí uživatelských práv k vynálezům a průmyslovým vzorům, u nichž práva přísluší oběma státům, organizacím třetích států, poukazují se podíly na výnosy a částky určené pro původcovskou odměnu mezi Československou socialistickou republikou a Německou demokratickou republikou v měně, v níž výnos vznikl.

Závěrečná ustanovení

Čl. 15

(1) Smluvní strany vytvoří veškerá nezbytná opatření k řádnému provádění této smlouvy.

(2) Úřady pro vynálezectví smluvních států upraví svoji spolupráci při provádění této smlouvy ve zvláštní dohodě.

Čl. 16

Spolupráci v oblasti tajných vynálezů upraví příslušné orgány smluvních států ve zvláštní dohodě.

Čl. 17

(1) K projednání otázek, které se mohou vyskytnout při provádění této smlouvy, zřídí smluvní strany společnou komisi.

(2) Komise uvedená v odstavci 1 má vždy po třech zástupcích příslušných orgánů smluvních stran a tyto orgány ji sestavují na základě parity. Vedoucí obou delegací v komisi, kteří zastupují

smluvní strany, jsou jmenováni příslušnými orgány smluvních stran nejpozději do dvou měsíců po nabytí účinnosti této smlouvy.

[³] Komise se schází na základě písemné žádosti jednoho z vedoucích delegací v komisi.

Čl. 18

Změny a doplňky této smlouvy se dohodnou mezi smluvními stranami písemně.

Čl. 19

[¹] Tato smlouva nabývá účinnosti dnem podpisu.

[²] Doba platnosti smlouvy trvá pět let ode dne nabytí účinnosti a prodlužuje se automaticky vždy o jeden rok, pokud jedna ze smluvních stran tuto smlouvu nejméně šest měsíců před uplynutím doby její platnosti písemně nevypoví.

[³] Pokud nebude dohodnuto jinak, použije se této smlouvy dále, až do splnění povinností, které pro organizace smluvních států vznikly v rámci a před uplynutím doby její platnosti.

Vyhotoveno a podepsáno v Berlíně dne 14. října 1971 ve dvou exemplářích, vždy v českém a německém jazyce, přičemž oba texty mají stejnou platnost.

Za vládu ČSSR:

Ing. M. Bělohlávek

Za vládu NDR:

Dr. J. Hemmerling

OZNÁMENÍ O VYDÁNÍ OBECNÝCH PRÁVNÍCH PŘEDPISŮ

Federální ministerstvo dopravy

vydalo podle § 43 odst. 2 zákona č. 133/1970 Sb., o působnosti federálních ministerstev, v dohodě s federálním ministerstvem práce a sociálních věcí a Československým federálním výborem odborových svazů pracovníků železnic **výnos** ze dne 21. prosince 1971 čj. 50 590/1971-03 **o úpravě platových poměrů obchodně provozních pracovníků v podniku ČSD — Jídelní a lůžkové vozy Praha.**

Výnosem se upravuje odměňování obchodně provozních pracovníků v podniku ČSD — Jídelní a lůžkové vozy Praha.

Výnos nabyl účinnosti dnem 1. ledna 1972 a lze do něj nahlédnout na federálním ministerstvu dopravy (odbor práce a mezd), na podnikovém ředitelství ČSD — Jídelní a lůžkové vozy v Praze a na všech závodech tohoto podniku.

Tímto výnosem se zrušují:

Výnos ministerstva dopravy č. 2 ze dne 21. prosince 1968 čj. 31 040/1968-21 o odměňování pracovníků veřejného stravování v podniku ČSD — Jídelní a lůžkové vozy (reg. v částce 9/1969 Sb.) a výnos ředitele Ústřední správy železnic čj. 32 539/1969-S3 ze dne 17. července 1969 o mzdovém zvýhodnění práce v sobotu a v neděli některých pracovníků veřejného stravování v podniku ČSD — Jídelní a lůžkové vozy.

Federální ministerstvo financí

vydalo podle § 22 odst. 3 zák. č. 76/1952 Sb. o dani ze mzdy, ve znění zák. č. 71/1957 Sb. **výnos** čj. VI/1—20 713/71 ze dne 3. listopadu 1971.

Výnos zjednodušuje postup, podle něhož se poskytuje **snížení daně** poplatníkům **daně ze mzdy** na vyživované osoby v souvislosti se zvýšením přípustné hranice vlastních příjmů těchto osob.

Výnos nabyl účinnosti dnem 1. 10. 1971 a byl zveřejněn v denním tisku. Bude též publikován ve Finančním zpravodaji č. 5/1971.

Do výnosu lze nahlédnout u všech okresních finančních správ.

Ministerstvo financí České socialistické republiky

vydalo podle § 239 zákoníku práce, v dohodě s ministerstvem práce a sociálních věcí ČSR a Ústředním výborem Českého odborového svazu státních orgánů, peněžnictví a zahraničního obchodu **výnos** ze dne 7. prosince 1971 čj. 242/35 527/1971, kterým se stanoví **podmínky pro uzavírání dohod o pracích konaných mimo pracovní poměr**.

Výnos nabude účinnosti dnem 1. ledna 1972.

Do výnosu lze nahlédnout v ministerstvu financí ČSR, oddělení 242 — ekonomiky práce a organizace.

Ministerstvo zdravotnictví České socialistické republiky — hlavní hygienik České socialistické republiky

vydal podle § 71 odst. 2 písm. c) a f) zákona č. 20/1966 Sb., o péči o zdraví lidu, **Směrnice o lékařských prohlídkách osob vračejících se z epidemiologicky závažných oblastí**.

Směrnice stanoví povinnost občanů podrobit se do 3 dnů po návratu z epidemiologicky závažných oblastí lékařské prohlídce, určují lékaře, kteří tyto prohlídky provádějí, a rozsah těchto prohlídek a stanoví povinnost orgánů a organizací, které vysílají pracovníky do těchto oblastí, kontrolovat, zda se pracovníci podrobili povinné prohlídce.

Do Směrnic lze nahlédnout u ministerstva zdravotnictví ČSR, u odborů zdravotnictví krajských a městských národních výborů a u krajských a okresních hygieniků.

Směrnice nabývají účinnosti dnem 1. ledna 1972; jsou uveřejněny ve Věstníku MZ ČSR pod č. 3 v části 1—2, ročník 1971.

Ministerstvo zdravotnictví České socialistické republiky

vydalo podle § 27 zákona č. 20/1966 Sb., o péči o zdraví lidu, **směrnice** ze dne 17. 12. 1971 čj. LP-252.3-19. 11. 1971, o **provádění sterilizace**.

Směrnice stanoví podmínky, za nichž je možno provádět sterilizaci mužů i žen. Přitom rozlišují možnost povolení sterilizace i u druhého manžela, zejména v případech, kdy provedení chirurgického zákroku u manžela, u něhož je sterilizace indikována, by vážně ohrozilo jeho zdraví, a dále u žen, které trvale splňují podmínky pro umělé přerušování těhotenství. V příloze směrnic je uveden seznam indikací, jež mohou být důvodem k provedení sterilizace.

Směrnice nabývají účinnosti dnem 1. ledna 1972 a zrušují směrnice č. 29/1966 Věst. MZ, registrované v části 16 roč. 1966 Sbírky zákonů. Jsou uveřejněny ve Věst. MZ ČSR v části 1—2/1972 pod č. 1 a je možno do nich nahlédnout v odborech zdravotnictví národních výborů a v okresních a krajských ústavech národního zdraví.

Český úřad geodetický a kartografický

vydal podle § 22 písm. a) a b) zákona č. 48/1971 Sb., o geodézii a kartografii pod č. 2738/1971-2 ze dne 2. září 1971 **směrnici pro technickou nivelaci**.

Směrnice nabývá účinnosti dnem 1. ledna 1972. Do směrnice lze nahlédnout v Českém úřadě geodetickém a kartografickém a v Krajských geodetických a kartografických správách.